

Sygn. akt IV U 514/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania D. D. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 lutego 2015 r. Nr (...), znak: (...)

w sprawie D. D. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z udziałem zainteresowanej E. D.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

I. **oddala odwołanie;**

II. **zasądza od D. D. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt IV U 514/15

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 27 lutego 2015r. (znak: (...)) działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 6 ust.1 pkt 1, art. 11 ust.1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1442 ze zm.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że D. D. (1) jako pracownik u płatnika składek (...) FIRMA HANDLOWO USŁUGOWA (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 marca 2013r. Podstawę do wydania powyższej decyzji stanowiły ustalenia organu rentowego, z których wynikało, że D. D. (1) została zgłoszona w ZUS do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od 1 marca 2011r. jako pracownik zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy u płatnika składek E. D. (...) FIRMA HANDLOWO USŁUGOWA. Z dokumentacji wynika, iż za okres od 10.10.2011r. do 11.11.2011r. ubezpieczona pobrała wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, za okres od 12.11.2011r. do 13.04.2012r. – zasiłek chorobowy, od 14.04.2012r. do 28.09.2012r. – zasiłek macierzyński, natomiast w okresie od 7.11.2012r. do 14.09.2014r. przebywała na urlopie wychowawczym. Następnie od dnia 30.10.2014r. D. D. (1) posiada orzeczoną niezdolność do pracy w związku z

ciążą. W trakcie przeprowadzonej kontroli ustalono, że ubezpieczona została zatrudniona na podstawie umowy o pracę od 1 marca 2011r. na stanowisku kierownika, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem 2.500 zł miesięcznie. Umowa została zawarta na czas określony do 28.02.2013r. Następnie w dniu 28.02.2013r. płatnik składek E. D. zawarła kolejną umowę o pracę na czas nieokreślony, w której wskazano termin rozpoczęcia pracy na dzień 1 marca 2013r. Stanowisko pracy oraz wynagrodzenie za pracę nie uległy zmianie. Umowa o pracę została zawarta, pomimo że strony wiedziały, iż ubezpieczona nie będzie świadczyć pracy, bowiem co najmniej do 6.11.2013r. będzie przebywać na urlopie wychowawczym z uwagi na złożony wcześniej wniosek i zaakceptowany przez pracodawcę. Aneks z dnia 15.09.2014r. do zawartej w dniu 28.02.2013r. umowy o pracę dokonano zmiany wynagrodzenia zasadniczego z 2500 zł na 4500 zł, nie zmieniając pozostałych warunków umowy. Z przedstawionego bilansu firmy za lata 2013-2014 wynika, że za okres od 1.01.2013r. do 31.12.2013r. uzyskała dochodów w wysokości 97.975,24 zł, natomiast za okres od 1.01.2014r. do 30.11.2014r. w wysokości 21.089,20 zł. Płatnik składek E. D. jest spokrewniona z D. D. (1) i M. M. – są jej córkami, jednak nie prowadzi z nimi wspólnego gospodarstwa domowego. W okresie nieobecności ubezpieczonej w pracy jej obowiązki z zakresu sporządzanych dokumentów wykonywała samodzielnie płatnik składek wraz z M. M., natomiast takie czynności jak: tankowanie paliwa, przyjmowanie towaru do magazynu wykonywał pracownik stacji. D. D. (1) w okresie świadczenia pracy nie podpisywała żadnych dokumentów jako kierownik firmy, nie posiadała uprawnień w tym zakresie, płatnik składek nie posiada również sporządzonych przez D. D. (1) w systemie komputerowym dokumentów jako kierownika stacji, ponieważ sporządzano je w systemie koncernu (...), do którego płatnik składek nie ma już dostępu. Mając na uwadze powyższe okoliczności, organ rentowy uznał, że czynność prawna dokonana przez D. D. (1) i E. D., polegająca na podpisaniu w dniu 28.02.2013r. umowy o pracę, w której wpisano termin rozpoczęcia pracy 1.03.2013r. była czynnością mającą na celu uprawdopodobnienie stosunku pracy i uzyskanie przez D. D. (1) ochrony ubezpieczeniowej przysługującej pracownikom, a tym samym świadczeń z ubezpieczenia społecznego przysługujących tej grupie ubezpieczonych i zgodnie z art. 83 § 1 kc w zw. z art. 300 kp jest nieważna i nie stanowi przesłanki do objęcia jej ubezpieczeniami społecznymi jako pracownika od dnia 1.03.2013r., jak również od 15.09.2014r. Co więcej nie wykazano, by istotą umowy o pracę zawartej w dniu 28.02.2013r. było faktyczne świadczenie pracy, które ma decydujące znaczenie dla oceny stosunku pracy. Pracodawca nie wykazał, by po jej stronie istniała faktyczna racjonalna potrzeba zatrudnienia D. D. (1). W ocenie organu rentowego strony tylko w sposób formalny wykreowały przedmiotową umowę o pracę, spisując ją dla pozoru w celu uzyskania przez D. D. (1) ochrony ubezpieczeniowej i świadczeń z ubezpieczenia społecznego przysługujących pracownikom. Uznając zatem, że umowa o pracę jest nieważna organ rentowy stwierdził, że D. D. (1) nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia od 1.03.2013r., gdyż nieważna umowa o pracę nie wywołuje skutków prawnych w zakresie pracowniczego ubezpieczenia społecznego (decyzja z 27.02.2015r., k. 93-101 akt organu rentowego).

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona D. D. (1), zaskarżając ją w całości, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i wypłatę należnych świadczeń w ramach ubezpieczenia społecznego wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności każdego z poszczególnych świadczeń częściowych do dnia zapłaty. Wniesiono także o zasądzenie na rzecz ubezpieczonej kosztów postępowania według norm przepisanych. Podkreślono, że pracodawca wyraził zgodę na udzielenie urlopu wychowawczego na okres jednego roku, co w konkretnym stanie faktycznym przekraczało okres zatrudnienia wynikający z umowy terminowej, co oznacza, iż pracodawca zakładał przedłużenie z pracownikiem umowy po dniu 28.02.2013r. i przekształcenie umowy o pracę z terminowej na bezterminową. Kwestię daty końcowej wskazanej we wniosku o udzielenie urlopu wychowawczego oznaczonej na dzień 14.09.2015r. uzasadniono koniecznością posłania dziecka do żłobka. Ponadto podniesiono, iż przystępując do pracy od dnia 15.09.2014r. ubezpieczona nie wiedziała, że jest w kolejnej ciąży. Dopiero półtora miesiąca później wykonano badania potwierdzające tę okoliczność. Wskazano także, że brak podpisywania przez ubezpieczoną dokumentów firmowych, poza fakturami VAT, wynika z faktu, iż nie było nadzwyczajnej potrzeby do wykonywania przez nią czynności zastrzeżonych dla właściciela E. D., która każdego dnia jest obecna na stacji paliw i może osobiście realizować wszystkie formalności. Zwrócono uwagę, że wbrew twierdzeniom organu rentowego na listach płac za miesiąc wrzesień i październik znajdowały się podpisy ubezpieczonej, a brak podpisu dotyczył jedynie listy za listopad 2014r. i wynikało to z faktu, że od dnia 30 października 2014r. jako osoba w ciąży nie została dopuszczona do pracy na stacji paliw. Okoliczność podwyższenia wysokości wynagrodzenia pracownika uzasadniano przygotowaniem całej dokumentacji związanej z rozwiązaniem starych kontraktów i zawarciem nowych, negocjacji cen dostaw, jakości

paliw, laboratorium, fakturowaniem, ustalaniem terminów płatności, częstotliwości dostaw. Zdaniem ubezpieczonej, przyczyny znaczących dysproporcji w bilansie firmy wynikają zaś z perturbacji związanych z rozwiązaniem współpracy z koncernem PKN (...). Reasumując – w ocenie odwołującej się – organ rentowy wyciągnął za daleko idące wnioski, cechujące się nadinterpretacją i tendencyjnością. Pominięto charakter i specyfikę pracy, jaka była faktycznie wykonywana przez ubezpieczoną. Wbrew faktom uznano, że umowa o pracę została zawarta dla pozorów, podczas gdy istnieją namacalne dowody wykonywania pracy przez D. D. (1) (odwołanie wraz z załącznikami, k.1-19 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie oraz zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Powołano ustalenia faktyczne zawarte w zaskarżonej decyzji, jak również wskazano, iż zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza tego, aby ubezpieczona od dnia 15.09.2014r. rozpoczęła świadczenie pracy, w konsekwencji czego wydano decyzję stwierdzającą, że D. D. (1) nie podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia 1.03.2013r. (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 21-22 akt sprawy).

Płatnik składek E. D. przyłączyła się do odwołania ubezpieczonej (protokół rozprawy z 26 stycznia 2016r., k. 31v akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Płatnik składek E. D. od 1992r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą E. D. (...) .H.U. (...) z siedzibą w S.. Prowadzona przez nią stacja paliw działa od 28 grudnia 2010r. Początkowo nosiła nazwę (...), obecnie działa pod szyldem (...) (od stycznia 2015r.). Do grudnia 2014r. dostawcą paliw był (...). Nowym dostawcą paliw została firma (...) z siedzibą w W. (zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, k.13 akt organu rentowego; wydruk z (...), k.15 akt organu rentowego; wyjaśnienia zainteresowanej, k.33-34v akt sprawy). W dniu 1 marca 2011r. E. D. zawarła z córką D. D. (2) (obecnie D.) umowę o pracę na czas określony do 28.02.2013r. na stanowisku kierownika na stacji paliw w miejscowości P. za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 2500 zł miesięcznie (umowa o pracę, k. 17 akt organu rentowego). Ubezpieczona i płatnik składek nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Do zakresu obowiązków ubezpieczonej należało: obsługa klientów, tankowanie paliw, zamawianie towaru do magazynu, sprawdzanie faktur, wprowadzanie danych do systemu, kontrola stanu paliwa, negocjowanie cen z klientami. W trakcie zatrudnienia na podstawie tej umowy ubezpieczona urodziła dziecko w dniu 14.04.2012r., przebywała na urlopie macierzyńskim, a następnie od dnia 7.11.2012r. na urlopie wychowawczym. D. D. (1) złożyła wniosek do płatnika składek o udzielenie urlopu wychowawczego na okres 1 roku, tj. od dnia 7.11.2012r. do 6.11.2013r., który pracodawca zaakceptował, podczas gdy umowa o pracę była zawarta na czas określony do dnia 28.02.2013r. (wniosek o urlop wychowawczy z dnia 23.10.2012r., k.27 akt organu rentowego). Następnie w dniu 28.02.2013r. ubezpieczona i płatnik składek podpisali umowę określoną jako „umowa o pracę” z datą rozpoczęcia pracy od dnia 1.03.2013r. na czas nieokreślony. Pozostałe warunki zatrudnienia nie uległy zmianie (umowa, k.19 akt organu rentowego). Ubezpieczona złożyła kolejny wniosek o udzielenie urlopu wychowawczego w wymiarze 1 roku od dnia 7.11.2013r. do 14.09.2014r. (wniosek o urlop wychowawczy z 6.11.2013r., k.29 akt organu rentowego). Aneksem do umowy o pracę od dnia 15.09.2014r. podwyższono miesięczne wynagrodzenie D. D. (1) z kwoty 2.500zł na kwotę 4.500 zł, przy czym pozostałe warunki umowy o pracę nie uległy zmianie (aneks do umowy o pracę, k.21 akt organu rentowego). Pozostali pracownicy zatrudnieni u E. D. otrzymywali wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Pod koniec października 2014r. ubezpieczona uzyskała informację o drugiej ciąży, zaś dziecko urodziła w dniu 22.05.2015r. Od 30 października 2014r. przebywała na zwolnieniu w związku z drugą ciążą. Po urodzeniu drugiego dziecka ubezpieczona nie wróciła do pracy na stacji paliw, przebywała na urlopie macierzyńskim, a umowa została rozwiązana w sierpniu 2015r. Od grudnia 2015r. D. D. (1) jest zatrudniona w aptece jako technik farmacji, czyli zgodnie z posiadanym wykształceniem. Przed podjęciem zatrudnienia na stacji paliw także była zatrudniona w aptece (wyjaśnienia i zeznania ubezpieczonej, k.31v-33 i 56 akt sprawy; wyjaśnienia i zeznania zainteresowanej, k.33-34v i 56-57 akt sprawy).

Podczas nieobecności w pracy D. D. (1) jej obowiązki z zakresu sporządzania dokumentów wykonywała płatnik składek E. D. albo M. M. (druga córka zainteresowanej), która była zatrudniona w wymiarze 1/2 etatu i otrzymywała połowę minimalnego wynagrodzenia. Czynności związane zaś z obsługą klienta, tankowaniem paliw i przyjmowaniem towaru do magazynu wykonywał inny pracownik stacji paliw. Nie zatrudniono nowego pracownika na stanowisku kierownika, ponadto również po rozwiązaniu umowy w sierpniu 2015r. nie poszukiwano pracownika na w/w stanowisko (wyjaśnienia i zeznania ubezpieczonej, k.31v-33 i 56 akt sprawy; wyjaśnienia i zeznania zainteresowanej, k. 33-34v i 56-57 akt sprawy).

E. D. wszystkim pracownikom wypłacała wynagrodzenie w gotówce, a każdy przy odbiorze podpisywał listę płac. Na listach płac za miesiące wrzesień, październik i listopad 2014r. widnieją podpisy pracowników A. C. i M. M., jednak brak podpisu ubezpieczonej D. D. (1) (listy płac, k.39-43 akt organu rentowego).

Z bilansu firmy za lata 2013-2014 wynika, że za okres od 1.01.2013r. do 31.12.2013r. uzyskała dochodów w wysokości 97.975,24 zł, natomiast za okres od 1.01.2014r. do 30.11.2014r. w wysokości 21.089,20 zł. Firma zarejestrowała niższy dochód w 2014r. niż to miało miejsce w roku poprzednim. Za okres od 1.01.2015r. do 31.12.2015r. firma (...) uzyskała dochód w wysokości 38.023,01 zł (bilans firmy za lata 2013-2014, k.35-37 akt organu rentowego; bilans firmy za 2015r., k. 39 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej D. D. (1) podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013r., poz.1442 ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Z kolei art.11 ust.1 w/w ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają pracownicy, wreszcie w myśl art.12 ust.1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że organ rentowy prawidłowo stwierdził, iż D. D. (1) nie podlega od 1 marca 2013r. w/w ubezpieczeniom z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 28 lutego 2013r. z płatnikiem składek E. D.. Należy podkreślić, że tytułem ubezpieczenia w myśl powyższych przepisów jest pozostawanie w stosunku pracy w rozumieniu art.22§1 kp, tj. faktyczne wykonywanie pracy, a nie samo formalne zawarcie umowy o pracę, które nie daje tytułu do ubezpieczenia, jeżeli w rzeczywistości umowa taka nie jest wykonywana. Stanowisko takie jest utrwalone również w orzecznictwie sądów. Wskazać w tym miejscu można wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 6 marca 2014r. w sprawie III AUa 997/13 (Lex nr 1461092), w którym Sąd ten stwierdził, że o tym, czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki oraz wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art.22§1 kp. Istotne jest zatem, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych. Analogiczny pogląd w/w Sąd Apelacyjny wyraził również w wyroku z 30 lipca 2014r. w sprawie III AUa 1854/13 (opublikowany: Lex nr 1506200). Zgodnie z art.22§1 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez tego pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Sąd nie uwzględnił odwołania ubezpieczonej D. D. (1) od decyzji organu rentowego ustalającej, że od 1 marca 2013 r. nie podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik w firmie (...). Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że decyzja organu rentowego jest prawidłowa. Zaoferowane przez ubezpieczoną dowody, w ocenie Sądu, są nieprzekonujące i nie dają podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Co więcej zasadne jest stwierdzenie, że od 1 marca 2013r. ubezpieczona nie świadczyła pracy w ramach stosunku pracy. Podkreślenia wymaga, że samo sporządzenie dokumentacji wskazującej na zawarcie umowy o pracę, jak również nawet opłacanie składek na ubezpieczenie z

tytułu zatrudnienia nie świadczy automatycznie o tym, iż powstał stosunek pracy i w związku z tym powstał tytuł do ubezpieczenia społecznego. W orzecznictwie jednoznacznie wskazuje się, że o tym, czy zaistniała podstawa do ubezpieczenia społecznego decyduje okoliczność faktycznego i rzeczywistego wykonywania pracy przez pracownika w warunkach podporządkowania pracowniczego wobec pracodawcy. W ocenie Sądu organ rentowy zasadnie wskazał w odpowiedzi na odwołanie kilka wymownych faktów przemawiających za brakiem powstania pomiędzy ubezpieczoną i zainteresowaną stosunku pracy. Organ rentowy nie kwestionował pierwszej umowy o pracę zawartej w dniu 1 marca 2011r., lecz poddał w wątpliwość zasadność zawarcia drugiej umowy z dnia 28 lutego 2013r. Jak słusznie zauważył, strony zawarły umowę o pracę z datą rozpoczęcia pracy od dnia 1 marca 2013r. na czas nieokreślony, wiedząc, że ubezpieczona będzie przebywać na urlopie wychowawczym co najmniej do 6 listopada 2013r., czyli wiedząc, że nie będzie świadczyła pracy. Ponadto ubezpieczona złożyła kolejny wniosek o urlop wychowawczy w okresie od 7 listopada 2013r. do 14 września 2014r., który został zaakceptowany przez płatnika składek. Organ rentowy słusznie zauważył, że nie został wykazany cel, dla którego pracodawca zawiera kolejną umowę o pracę z pracownikiem, który ma być jednocześnie przez najbliższe 1,5 roku nieobecny w pracy z powodu urlopu wychowawczego. W orzecznictwie podkreśla się, że stosunek pracy zawierany jest z potrzeby, która istnieje po stronie pracodawcy. Racjonalny pracodawca zatrudnia pracownika, dlatego że potrzebuje w swoim zakładzie pracy siły roboczej. U źródła każdej umowy o pracę leży przyczyna w postaci uzasadnionej przesłankami ekonomiczno-organizacyjnymi konieczność pozyskania pracownika do wykonywania prac określonych przedmiotem działalności gospodarczej pracodawcy. Pracodawca kieruje się własną potrzebą gospodarczą i przy prawidłowym, ważnym stosunku pracy wyłącznie ta potrzeba jest sprawczym czynnikiem zatrudnienia (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 14 lutego 2013r., III AUa 1432/12). W pierwszej kolejności musi zaistnieć realna potrzeba zatrudnienia pracownika przez pracodawcę, na które to zapotrzebowanie odpowiada pracownik ukierunkowany na faktycznie świadczenie pracy i uzyskiwanie wynagrodzenia. Natomiast w sytuacji, gdy pracownik i pracodawca zawierają umowę o pracę wiedząc, że przez najbliższe 1,5 roku pracownika nie będzie w pracy z uwagi na urlop wychowawczy, to niewątpliwie nie można mówić, by zrealizowała się potrzeba jego zatrudnienia. Potwierdzeniem tego jest także fakt, że przez cały okres nieobecności ubezpieczonej, E. D. nie poszukiwała i nie zatrudniła nikogo na stanowisku zajmowanym przez D. D. (1), tj. na stanowisku kierownika, które jest ważne z punktu widzenia funkcjonowania stacji paliw. Jeżeli przez 1,5 roku zainteresowana jest w stanie samodzielnie wykonywać obowiązki kierownika, to fakt ten również przemawia za zasadnością przyjęcia, iż nie istniała potrzeba zatrudnienia ubezpieczonej od dnia 1 marca 2013r. Ponadto – zgodnie z dokumentacją – 15 września 2014r. ubezpieczona wróciła do pracy z urlopu wychowawczego, po czym po przepracowaniu około 1,5 miesiąca ponownie rozpoczyna kolejną długotrwałą nieobecność w pracy, chociaż jest to szczególnie ważny i trudny czas w firmie, bowiem podjęte zostały czynności mające na celu zmianę dostawcy paliw (rezygnacja z usług (...)). Co więcej od listopada 2014r. aż do chwili obecnej zainteresowana nie zatrudniła nikogo na stanowisku kierownika. W jakimś zakresie obowiązki te przejęła młodsza córka zainteresowanej M. M. dopóty, dopóki przebywała w Polsce, niemniej jednak dodatkowe obowiązki nie wpłynęły na wysokość jej wynagrodzenia. Dla kontrastu należy przywołać fakt, że z chwilą powrotu do pracy po długiej nieobecności od dnia 15 września 2014r. ubezpieczonej automatycznie wzrosło wynagrodzenie zasadnicze z kwoty 2500 zł do kwoty 4500 zł. Okoliczność ta budzi zatem uzasadnione wątpliwości, co do konieczności zatrudnienia przez zainteresowaną ubezpieczonej oraz faktycznego realizowania obowiązków wynikających ze stosunku pracy.

Sąd zwrócił także uwagę, że składając wyjaśnienia na rozprawie w dniu 26 stycznia 2016r. ubezpieczona posiadała bardzo ograniczoną wiedzę co do zaistniałych sytuacji i nie potrafiła wskazać właściwie żadnych konkretów związanych z firmą: nie potrafiła prawidłowo podać daty zawarcia pierwszej i drugiej umowy, a także daty powrotu do pracy; na pytania o dochody firmy również nie umiała podać chociażby przybliżonych kwot. Powyższe świadczy o tym, że ubezpieczona faktycznie nie wykonywała pracy na stanowisku kierownika na stacji paliw. Podkreślenia wymaga, że dowody w postaci zeznań świadków co prawda potwierdzają, że ubezpieczona była obecna na stacji paliw, była widywana przez klientów firmy, lecz w ocenie Sądu okoliczność ta nie jest równoznaczna z zatrudnieniem jej w warunkach pracowniczego podporządkowania. Nie można bowiem pominąć okoliczności bliskiego spokrewnienia ubezpieczonej i płatnika składek, tym samym okazjonalna obecność D. D. (1) w firmie matki nie może dziwić. Nie jest rzeczą niezwykłą także świadczona przez nią pomoc matce i siostrze w wykonywaniu obowiązków na stacji paliw. Podkreślenia wymaga również, że świadek A. C., od 3 lat pracownik stacji paliw prowadzonej przez E.

D., tak naprawdę nie wiedział, na jakim stanowisku była zatrudniona ubezpieczona, podając, iż była zatrudniona na takim samym stanowisku co on, tj. na stanowisku sprzedawcy, i nie wydawała mu żadnych poleceń, gdyż czyniła to zainteresowana. Niewątpliwie pracownicy powinni zostać poinformowani, kto jest zatrudniony w danym przedsiębiorstwie na stanowisku kierownika, gdyż naturalne jest że taka osoba wydaje polecenia i rozwiązuje bieżące problemy na stacji paliw. Podniesione okoliczności niewątpliwie potwierdzają, iż ubezpieczona była obecna w firmie matki, ale – w ocenie Sądu - jej obecność nie wiązała się z wykonywaniem pracy w ramach stosunku pracy.

Sąd zwrócił także uwagę na brak podpisów ubezpieczonej na listach płac. W przypadku wykonywania pracy w ramach stosunku pracy pracownik za wykonaną pracę otrzymuje wynagrodzenie. Zainteresowana załączyła do akt rentowych listy płac, które nie są podpisane przez ubezpieczoną, przy czym pozostali pracownicy potwierdzili odbiór wynagrodzenia w gotówce. Brak podpisu przy nazwisku D. D. (1), w ocenie Sądu pozwala stwierdzić, że wynagrodzenie nie było ubezpieczonej wypłacane. Podkreślenia bowiem wymaga, że zainteresowana E. D. wskazała, iż wynagrodzenie pracownikom wypłacała w formie gotówkowej, a jego odbiór był kwitowany na listach płac. Potwierdził to także świadek A. C.. Gdyby brak podpisu ubezpieczonej na trzech przedłożonych listach płac był tylko niedopatrzeniem, to biuro rachunkowe, gdzie były dostarczane dokumenty pracowniczo-płacowe, niewątpliwie zareagowałoby i poinformowało pracodawcę o konieczności wyjaśnienia tej kwestii. Sąd nie znajduje zatem podstaw, aby uznać, że pozostali pracownicy mieli możliwość pokwitowania odbioru wynagrodzenia, a tylko ubezpieczona na trzech listach płac za wrzesień, październik i listopad 2014r. nie podpisała odbioru wynagrodzenia. Skoro nie zauważyła tego zainteresowana ani biuro rachunkowe, to nie można mówić o niedopatrzeniu.

Wszystkie powyższe okoliczności, jak również fakt, że ubezpieczona nie powróciła do pracy na stacji paliw po urlopie, lecz od grudnia 2015r. podjęła zatrudnienie w aptece jako technik farmacji, czyli zgodne z posiadany wykształceniem oraz wcześniej przez nią wykonywane, przemawiają za tym, iż od 1 marca 2013r. E. D. oraz D. D. (1) nie łączył stosunek pracy. Zdaniem Sądu, gdyby ubezpieczona pozostawała w przeświadczeniu, że jest pracownikiem stacji paliw, a umowa o pracę jest ważna i łączy strony, to niewątpliwie wówczas powróciłaby do pracy. Okoliczność braku powrotu do pracy jest kolejnym argumentem przemawiającym za tym, że faktycznie od 1 marca 2013r. stosunek pracy nie został nawiązany, w konsekwencji czego ubezpieczona nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, orzeczono jak w punkcie I. sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i § 11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013r. poz. 490 ze zm.). Z uwagi, iż sprawa została wszczęta przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. przed dniem 1 sierpnia 2015 r.), jak również przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. przed dniem 1 stycznia 2016 r.), do określenia wysokości kosztów zastępstwa procesowego zastosowano przepisy dotychczasowe.